

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTUL:

In Capitala: 1 an 24 lei, 6 luni 12 lei, 3 luni 6 lei.
In District: 1 an 30 lei, 6 luni 15 lei, 3 luni 8 lei.
In Strainitate: 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei

Director: D. AUG. LAURIAN.

Măine, Sâmbătă, 2 Iuniu, este, la Curtea cu jurați, procesul de calomnie, intentat de vestitul cămăraș, Stan Popescu, on. d. Athanasiad. Nu ne îndoim, că înmea, care va dori să afle multe asupra furtisagului cu sare, va veni de vreme să ocupe loc, în sănătul curtei cu jurați.

STIRI TELEGRAFICE

din ziarele străine.

Berlin, 10 Iunie. — După ameazi, împăratul a intors visita principilor ruși, în hotelul intrinsecilor russesci și apoi se întoarse, împreună cu împăratul, la palat, în trăsuri deschise, salutând cu mare entuziasm de către mulțimea adunată. Trecerea pe străde și aproape imposibilă. Timpul e foarte frumos.

Toate foile de seară sunt pline de articole relativ la acest jobile al împăratului.

Pesta, 10 Iunie. — Sgomotul asupra retragerii comitelui Andrassy și înlocuirea acestuia prin baronul Haymerle e foarte răspândit pe aci și chiar credut.

Marsilia, 10 Iunie. — Se serie din Algeria: O mie de insurgenți atacări, luni dimineață, postul Oreda, care era apărăt de două companii de vânători și un escadrone de spahi, Insurgenții au fost respinși perdând și 50 de oameni.

Londra, 10 Iunie. — Sub-secretarul de stat Burke a declarat, în Cameră, răspundând lui Goldschmidt, că generalul Wolseley a dimisionat din postul de guvernator al Cyprului și că s'a numit ca înlocuitor al lui colonelul Budulph.

Constantinopol, 11 Iunie. — Sosirea principelui Battemberg e anunțată pentru 25 euro. El va petrece aci trei zile.

Londra, 11 Iunie. — Congresul telegrafic internațional s'a deschis eră.

Directorul general postal Manners binevenită pe delegați în numele guvernului Lueders mulțumi. Fotoliul presidențial e ocupă d. Patey, delegatul departamentului telegrafic din Britania.

Marquisul Salisbury a dat un prânz, în onoarea principelui Bulgariei.

La acest prânz a luat parte corpul diplomatic, lordul Beaconsfield și alți ministri.

Athena, 11 Iunie. — Membrii corpului diplomatic ținută conferință asupra relațiunilor Greciei cu Poarta.

Adunarea s'a disolvat fără să ia vr'o hotărâre.

Paris, 11 Iunie. — Stirea, că o divisiune de trupe din Montpellier ar fi primit ordin să plece în Algeria, e desmintită.

După telegramile ce vin din Algeria, eu data de azi, se vede, că neliniștile nu s'a mai lăsat.

A se vedea ultime scris pe pagina III.

București, 1 Iunie.

Am arătat, în numărul de ieri, procedura corect constituțională, căreia guvernul este obligat să urmeze, pentru a întări, sub formă legală, soluțunea gravei cestuii ce frântă, în mod atât de cumplit și atât de legitim, spiritul și inima intregului neam românesc.

Inainte de alegeri, guvernul avea numai o indatorire morală, ca el să nu ascundă națiunii, la voturile și la sprijinul căreia făcuse apel, — să nu ascundă, zicem, opinionele ce hrăneau asupra modului de a pune în acord salvarea intereselor române cu îndeplinirea nenorocitei condițiunii impusă de tratatul de la Berlin.

Națiunea trebuia să inainteze la urne în deplină cunoștință de cauză, iar nu pe direcție, pe simple conjecturi, pe așa zise garanții de ale trecutului, și în fine pe șopte corporale, din ureche în ureche, de către agenții interesați al guvernului.

Pentru Abonamente, Anunciuri și Reclame, a se adresa:

In România: La Administrație, strada Lipscani, No. 11, Typographia Stefan Mihalescu. — In Francia: la Société Havas Laffit & Cie, 8, place de la Bourse, Paris. — In Austria: Abonamente, Anunciuri și Reclame la d. B. G. Popovits, furnizorul Curtei Române, Stadt, Fleischmarkt, 15, Viena. — Pentru anunțuri, venind din Germania, nu se primește că prin mijlocirea expediției de anunțuri: Adolf Steiner, in Hamburg.

ANUNCIURILE:

Liniște mică pe pagina IV - 5 bani
Reclame pe pag. III, 1 leu; pe pag. II, 2 lei; pe pag. I, 3 lei.
Epistole nefrancate se refuză. — Articolii nepublicați nu se inapoiază. — Pentru rubrica:
Insertiuni și Reclame, Redacția nu e responsabilă

fășitura mai departe firul cuvântării sale.

Când sosi la desnodământul practic al atâtător peripeții istorice prin cari l purtase, o tacere mormântală se lăță peste toată sala.

Aci, fruntea oratorului se increște puțin, se acoperă de sudoare, dar păși înainte, cu toată bateria fraselor sale de efect.

Efectul însă a fost nenorocit.

Soluțunea d-lui Costinescu cădu, ca un fulger din senin, peste sufletul auditorului, turburat și amețit de inconsecința flagrantă a oratorului său.

După ce oratorul se străduise să arate groaznice pericule ce ar amenința viitorul națiunii, dacă cineva să gândească numai că Evrei să fie impămentenită în masă; după ce combătuse, cu oarecare foc, teoria categoriilor, după ce probase, că a ne mărgini pur și simplu la ștergerea art. 7, fără înlocuirea lui prin alte dispoziții categorice, este a spune proprietatea rurală; după ce stabilise, că Evrei-români nu sunt «de căt prea puțini și mai de loc», aşa că nimenei n-ar putea să pretinză a ridica un principiu în lege, ca acestora să se recunoască drept cetățenia română; după toate acestea, zise și declamate, cu un avânt de nobil patriotism, oratorul schimbă curentul ideilor sale și găsește, că soluțunea cea mai asigurătoare pentru apărarea intereselor națiunii ar fi de a se recunoasce **un uimătore care de Evrei ca cetățeni români, pentru a proba Europei, că nu suntem mai inapoiata de căt dănsa, pe calea principiilor celor mari ale secolului al XIX**.

Cine s-ar fi așteptat la una ca aceasta!

Un interes atât de vital pentru națiunea redus la vanitatea de a proba Europei, că pe calea principiilor, ne ținem una și una cu dănsa!!

Dar Europa scie îndestul de bine, că Români nu sunt pe calea principiilor un popor selbatic, Zulii de la Capul de bună speranță, căci ar fi absurd și inexPLICABIL, ca o națiune să fie inapoiată **pe calea principiilor**, când ea a incercat revoluționari pentru triumful acestor principii, și când se bucură în pace, de două-zeci ani aproape, de regimul înaintat al principiilor constituționale.

Auziți vorbă!

Noi nu trebuie să ne ocupăm de ceea-ceva zice Europa, de laudele banale ce ne va adresa, dacă ar fi să se facă pe gustul d-lui Costinescu, ci să ne ocupăm și să ne îngrijim de datorie ce avem de a îngrădi cătă puternic salvarea intereselor noastre naționale, dacă suntem în adevăr o națiune și dacă vom să trăim și rămăneam Români.

Ar fi o nebunie, sau o crimă, dacă am incerca să sacrificăm viitorul nostru pentru ambiiuniea nescotită de a dobândi apărările și aplaudele politice ovreesci!

Noi nu ambiționăm nimic alt, în această cestiu, de căt să putem obține a ne susțrage de sub dominația economică și politică a jidovimel, prin măsură înțelepte și eminentamente naționale,

Iată ce ambiționăm.

Iată politica noastră, politică adevărat națională. Înainte de a fi umanitar și liberali, noi dorim să rămăneam români, în țară românească, stăpâni pe bunurile, pe munca și pe destinele noastre.

Nu utopii și visuri bolnave, ci fapte cu consecințe de utilitate pentru neamul românesc.

Conjurăm dar națiunea să deschidă ochii în patru, căci viața ei se drăgușește la deslegarea cestuii ovreesci....

Dar să vedem cări este oare, acel oarecare numer de Evrei cărora trebuie, după d. Costinescu, să recunoascem de drept călitatea cetățeniei române?

Acestia ar fi Evrei născuți în țară, cări nu se bucură de nici o protecție străină și cări au tras la sorti în recrutări.

Să cercetăm, în cîteva cuvinte, punctul acesta al soluției d-lui Costinescu.

Să ne întrebăm mai întâi, pentru care motiv o parte din Evrei a rămas în țara noastră, fără să alerge sub scutul unei protecții străine?

Evident, pentru că siguranța lor, din toate punctele de vedere, a fost perfectă sub stăpânirea română, și nău simțit cătuș de puțin nevoie de a se pune sub o protecție străină, pe cătă vreme protecția noastră le dovedise în tot timpul, că e indestulatoare, ca să trăiască în cea mai deplină libertate și potrivit cu cerințele prosperității lor materiale.

Dacă său scutit de forma inscrierii lor sub o bandieră străină, aceasta a făcut-o în propriul lor interes, și prin urmare nu constituie pentru dinăzi nici un fel de titlu la cetățenie română; nici că dovedesc cum va, că el să voit să devie trup și suflet români, căci Evrei-români, Evrei cări să se fi românisit, în adevărul coprins al ideii, «nu sunt mai de loc» dune chiar mărturisiea d-lui Costinescu.

Nimeni nu ne poate da impune ca români o asemenea categorie.

Noi nu putem da recunoasce de români nicio oameni cu o limbă diferită de a noastră, cu moravuri străine, cu datine și cu istoria străină, de o rasă cu total deosebită de a noastră, cu interesul contrarul a lor noastre, cu sentimente înrădăcinat de sectă religioasă; — nu putem de sigur, primii, în sinul familiilor noastre, nicio individualitate de speță aceasta, numai pentru cuvântul, că, în propriul lor interes, nă căutat să se accopere de o protecție străină, de la care în realitate nu avea să tragă nici un folos.

Se va zice însă, că unit cu aceasta, e condiția restrictivă a tragerii la sorti, infășurată cu artă, de către d. Costinescu, în pomposul și sunătorul nume, imposibil de sănge....

Tragere la sort și imposibil de sănge!

Nu scim dacă, în adevărul curat, e vorba de tragere la sorti; dar ceea ce cunoacem și despre ceea ce suntem siguri e că, prin această măsură, interesele națiunii ar fi trasate de sigur pe sfără.

«Această soluție» zice d. Costinescu, «ar avea de temei o cestiu de drept positiv, pentru că din momentul ce un israelit este născut în țară, și nu să bucură nică o dată de protecția străină, trebuie să fi dat imposibil săngelul, trebuie să fie tras la sorti.»

Ce are de a face!

Care este dreptul acela, în virtutea căruia un străin, locuitor al unei țări, poate să reclame cetățenia, pe temeiul singurului fapt, că prezintă numărul cu care a tras la sorti?... și care număr a fost poartă de norocos de la seutit chiar de serviciul efectiv al armatei, ceea ce constituie casul cel mai obișnuit.

Locuitorul unei țări este, după toate legile din lume, obligat să contribuie la dările publice, ca unul ce usează de avantajele materiale ale organizației acelei țări, și trebuie să-și facă și rindul la oaste, ca unul ce este tinut să contribuie și el la siguranța socială, de care beneficiază persoana lui, familia lui, avul său, religiunea sa, toate insușirile cele mai scumpe ale unui om în societate.

Tragerea la sort fiind dar o dispoziție de lege, generală pentru toți oamenii cărui locuiesc o țară și cări nu sunt supuși unei

alte puteri politice, urmează ca străinii, de orice neam ar fi, să respecte legea statului, să apere interesul conservării sale, sau altminterile ei ar trebui să fie considerați de răfrântari legii, în stare de insurgenție, în contra ordinei și siguranței publice, și tratați prin urmare ca rebelli, ca oameni afară din imperiul legii.

Locitorul unei țări, care este pus sub ocrotirea jurisdicției ei, trebuie să facă servicii militari, poate să fie recrutat, fără să aibă dreptul de a pretinde cetățenia, și mai cu seamă, când drepturile de cetățenie sunt contrare intereselor, de supremă importanță, a conservării aceleiași țări.

Așa dar, teoria ce a voit d. Costinescu să o valideze și să ne-o treacă drept monedă bună este absolut lipsită de fundament, din punctul de vedere al filosofiei dreptului; arsipericuloasă și cu totul anti-națională, sub raportul practic al apărării intereselor noastre.

Tot am mai fi înțeles pe d. Costinescu să fi zis «recunoște dreptul de cetățenia română Evreilor, cără au făcut campania, cără au luat parte la luptă, acelora cără și-a puștiștul la încercare, în ceeașul de grecă cumpănă, prin care trecea țara.»

Această ar fi avut cel puțin cu dănsiți relațiiunea, că s'a romanisat prin botezul foecul, cum se zice.

Dar mototolită, așa cum este, soluțunea dăsăre în ideea cabalistică, de imposibil săngheli și tragerea la sorți, noi o combatem și o respingem cu hotărâre, atrăgând atenționarea mandatariilor naționale, a țării întregi asupra înșelătoarei sale aparențe de inofensivitate, conjurând pe toți cărăi sunt și voesc a remâne român, să nu recunoască nici o categorie, nici chiar pe acela a eroilor cărăi și-a dat imposibil... trăgerii la sorți!

Încă o dată, propunerea d-lui Costinescu nu este, de căt amendamentul ce d. de Launay voia să introducă în tractatul de la Berlin, ca să recunoascem adică «dreptul tuturilor Evreilor, cără nu sunt supuși străin.»

Ce zicea, în adevăr, alt-ceva oratorul de la Ateneu, din seara de 4 Mai?

„Să declarăm că în termen de atâtea luni, șase luni de exemplu, toți străinii sănătuși în țară, cără nu s'a bucurat nici o dată de o protecție străină, după cum zice art. 8 din codicele civil, și cără prim urmare a trăs părăscut la sorți, să vie să știe producă titlurile la cetățenia română (!), de către ce tragerea la sorți se consideră (?) că o opțiune pentru naționalitatea română.”

Ce liberal este d. Costinescu cu drepturile naționale! D-sa este gata să considere că o opțiune — și mai mult, ca un titlu de cetățeană — datoria ce a străinii, locitorii ai țării noastre, cără stații sub scutul jurisdicției noastre, de a se supune la legile țării și de a trage prin urmare la sorți.

Ei bine, nu așa!

Noi nu putem admite, pe socoteala națională, ideile scoalei umanitariste, care strigă că d. Costinescu, «după noi vie și potopul» omenirea să trăiască, cu alianță cu israelită!!

Atât pentru azi.

CRONICA ZILEI

Așă că d. Bozianu ar fi luat dispoziție, că și procesele verbale ale senatului să apară a doua zi, după ședință, în «Monit. off.» — El mulțumim pentru această bună măsură, prin care se va ține națiunea în curențul lucrărilor matematice corp.

Vom mai ruga însă ceva pe d. Bozianu. Ziaristi n'atribuă la senat, căci nu se poate numi tribună, acea masă rătăcită în mijlocul publicului inghesuit, unde mai nici o dată nu poate pătrunde ziaristul. El rugă că să pună la dispoziție presei un loc desprățit prin grilaj și mai apropiat de tribuna senatorială, unde ziaristul să poată audii și luarea I-am fi foarte recunoscători.

Trămisul extraordinar al regelui Danimarei a remis ieri Domnitorului nostru marele coroană al ordinului Elefantului și însemnele ordinului regal.

S'a acordat medalia *Bene-merenti*, cl. I, d-lui dr. Z. Petrescu și Rev. Cestor protestant, d. W. St. Teutschländer.

Starea sanității în care se găsește țara noastră trebuie să intereseze pe ori cine.

Nu credem dar de prisos și a lectorilor noștri, în această privire, următoarele relații pe cără și găsim în «Monit. Off.»:

«După ultimele stînțe telegrafice, primeite de la ad. prefecți de județe, rezultă că: populația din toată țara este ferită de boale contagioase cu caracter epidetic, neexistând de căt puține casuri de febră-typoidă benignă și sporadică în căte două comune din județele Argeș și Iași, într-o comună din județul Muscel și în două comune din jud. Roman, precum și căteva casuri în jud. Teleorman, și casuri sporadice de angina-diphtherică în două comune din județele Tutova și Iași.»

Guvernul M. S., regele Danimarei a trămis la București o misiune extraordinară, ca să felicite pe A. S. R. Domnitorul pentru independență dobândită pe cămpul de resboiu, în fruntea armatei române.

Stirea e imbucurătoare.

Încă o carte românească oprită de Maghiari! Istoria Transilvaniei și a țărilor din jur, pentru adulții și pentru clasele gimnssiale superioare, este titlul acelei cărăi care a speriat pe unguri.

Autoul ei este un fost eminent profesor din Blașiu, d. Benjamin Pop.

Gouvernul maghiar a decretat suprimarea acestor cărăi de prin școală romane de peste Ca-păță.

Decretul se poate vedea în ziarul „Pesti Napo”, din 10 iunie.

Eată un act demn de Atila, de strămoșul Maghiarilor, de „bieul lui Dumnezeu” (?).

Eată un act demn de secolul al XIX-lea, de secolul de sugrumărilor, de timpul aplicării principiului „Forță domină!”,

Eată un barbarism, eată o mărsăvire ungurească!

De căt-va timp trăsnetul a început să face victime în țara noastră; se poate încredea că cine citind diferențele zilei din provincie.

Astăzi „Democratul” din Ploiești ne spune, că

tele se înlocuiesc cu veste și după rochiile vin hainele, sunt lucrurile soțului său de călătorie. Eu să vedem și destul de imbrăcat.

Ei se ridică în vîrful picioarelor și priji, cu toată neplăcerea Corei, care încercă în zadar să ascundă aceasă prilejire.

„Multe legături de găt, urmă el, cămășii fine, batiste brodate, o frumoasă toaletă, o cutie de manuși de la Tahan, dar se și că scie să se îmbrace. Voii avea mari greutăți ca să-ți urmez, Dar pentru o femeie ca aceasta, sunt gata la orice sacrificiu, și și ruina chiar pe tatăl meu!»

Când se termină revizuirea, Victor Mazilier pusește să încarcă bagajele și întrebă pe Cora de adresă.

— În fața otelului de India, respunse ea.

Și pe cănd se îndrepta spre otel în urma bagajelor, Victor, care vedea apropiindu-se momentul despărțirii, făcea sfărte desperate spre a o face să nu plece la Paris.

— D-nă, zise el, nu mă veți lăsa așa; cred că nu veți părăsi Havre, cel puțin, după ce i'veți văzut. Cred că după ce am spus nu mai dorîți Parisul.

Ea se întoarse și și respunse.

un muncitor din comuna Plopeni, mergând la moară, a fost lovit de această armă distructoare a lui Jupiter.

— × —

In Botoșani a apărut o broșură: *O voce competentă în cestiuarea Evreilor*. Lucrarea aceasta literară mică, este o traducere a unei monografii germane scrise de jurisconsul german R. de Mohl.

Cetindu-o și noi o recomandăm publicului român în deplină cunoștință de cauză. Nu ne indorm, că publicul cetitor și intelligent se va grăbi a ceta aceasta mică broșură (căci are numai 16 pagini), mai ales că în ea renunțul bărbat politic al Germaniei, tratează toamă cestiuarea ce se află acum la noi pe tapet.

Ce se zicem apoi de tonul demn, de argumentele convingătoare și de liniștea aceea surorană, ce nu permite ființa nici unu ouănt insător.

Era mai să uită și un al treilea motiv de recomandanție, și adică, că broșura noastră se vinde în folosul școalei de meserii din Botoșani. Prețul ei e în raport indirect cu bunul ei coprins, căci se cer atâtă bană, căci argintul a primit Iuda, când l'a vândut pe Christos.

— × —

Ni se scrie din Cernavoda cu data de 30 Mai:

Astăzi la ora 3 seara, o grădină tonențială a cădut asupra stației Mortatlar. În 10 minute cămpul a fost alb.

Bobul era căt un ou de găină și căntarea 20 grame! Toate semănăturile au fost distruse.

In același timp un uragan teribil băntuiea Cernavoda. Arborii au fost rupti, casele unele despoiate de acoperiș, altele de ferestre; o trombă de apă s'a ridicat în Dunăre și s'a spart pe dealuri. Era sublimă priveliscea Dunărei.

— × —

Aflăm cu placere — zice „Stema Rom.” — că d. Th. Codrescu autor și cel mai vechi tipograf din Iași, a oferit 1700 volume pentru Biblioteca română din Muntele Athos, promițând că în curând va da și altele.

Această faptă este destul de eloquentă, pentru că să mai aibă nevoie de comentare.

— × —

In ziua de 27 Mai — ne spune „Vocea Covurlui” — vaporul *Arpad* pleca din Tulcea. Pe el se află un onorabil cetățean din județul Ilfov, d. C. Hristescu și un sub-locot român, d. Bobu, din regimentul No. 7 de liniă, sufiți pe vapor. D. Hristescu observă și recunoasce între pasageri pe un vestit cap de bandă anume G. Papadopolu, care prădase diligență statului.

Ne având la indemnă pe nici un reprezentant a forței publice, face denunțarea pe vapor d-lui sub-locot. Bobu. Acesta ia act, și când banditul voi să se scoboare la Reni, il somă să nu casă, plăti costul transportului până la Galați și aci îl predă parchetului.

Acest frumos fapt face onoare D-lui Hristescu și sub-locot. Bobu, și merită în adevăr a fi recompensat.

DIN AFARA

Evei și civilizații din Occident (Algeria).

Eată ce citim în ziarul italian „Il Fanfulla”, din 24 Mai, No 140.

„Pare că în acea țară pămenturile date colonilor agricultori au deșteptat cupiditatea unor

— Scîi că nu călătoresc singură: cred că ati văzut, că o parte din bagaje nu sunt ale mele.

El se creză dator și se face mirat.

— Adevăr? zise el și ale căror sunt?

— Ale unii domni, care a venit cu mine de la Noul-Orlean.

— Și vă părăsesce astfel, indată după sosire, în o țară pe care nu o cunoașteți? Se vede că este bolnav.

— Din contră și foarte sănătos.

— Atunci nu vă mai iubesc?

— Oh! ba da, murmură ea.

Tonul cu care zise aceste două vorbe fu de ajuns lui Victor Mazilier, spre așa face ideile de starea înjimătății Corei; se simțea că legăturile dintre ei erau slabă și presupunerea sa că două lumi de călătorie pe mare ar distrugă oră ge jubire era adevărată. Ea era obosită, slăbită de acesta mor și aceasta se citea foarte limpede în vorbele sale.

— Dacă mă erătă, aș putea oare să știu numerole fericioitului de care vorbim.

— Cu ce scop? zise ea, nu-l ai putea cunoaște

— E probabil zise el, să l'cunoșc, căci sun-

speculatori evrei. Adevărul este, că ei au renșit și le însuși în mare parte, lăsând pe municii torii în misericordie, după ce mai întâi, prin moșeala creditului, i-ai despoiat puțin căte puțin.

„Albert Grévy ar trebui să cante o reparație rănuie, care amenință prosperitatea coloniei.

„Ce respuns la reticențele Congresului din Berlin și la retorică celor, care predică emanepare cultelor!...“

Rusia și Turcia.

Corespondentul din Viena a ziarului „Times” scrie următoarele lucruri, despre relațiiile actuale dintre Rusia și Poartă, expunerii cării sunt foarte puțin în acord cu stirile de până acum, despre natura acestor relații.

Relațiiile, numai ieră atât de prietenești între Turcia și Rusia, s'a mai răcit. Reacția a aceasta, se zice că este mai pronunțată în ce privește persoana Sultanului, care începe să se indoiască de sinceritatea prieteniei ruse.

Incidentele provocate cu prilejul instalării lui Aleko-pașa în postul de guvernator al Rumeliei, l-au făcut să cunoască netrebuința stare de lucru, pe care a introdus-o în această provincie la sfatul Rusiei.

Mai mult de căt aceasta pare a fi contribuită și o altă imprejurare, la recirea relațiilor dintre Rusia și Sultanul. O corespondență intinsă între comitetele slavice din Rusia și deosebitele ei ramificații din Turcia europeană, a căutat în mănele unor oameni, cării au fost în stare să împărtășească cuprinsul lor Sultanului, asupra căruia acestea desvălării ar fi făcut ceea ce mai mare impresiune. Această corespondență slavă ofere „proba cea mai neclintită”, că în măsură cu retragerea Rusiei oficiale, acestea comiteete șe reincep activitatea lor cu energia de mai înaintă.

„Deutsche Ztg.” nu crede în adevărul acestor impărtășiri. El ne spune, că corespondentul vienez a ziarului „Times” ar fi un afiliat a presei vieneze, care stănd mai mult ori mai puțin în serviciul lui Andrassy, neagă existența alianței ruso-turce, pentru că aceasta e neplăcută cancelarului austro-ungar.

Thiers judecat de Emile Ollivier.

Succesorul lui Thiers la Academia franceză este istoricul Henri Martin. După obiceiurile academice, Henri Martin, în discursul său de intrare, trebuia să facă elogiu predecesorului său. Amicul lui Thiers s'a achitat cu entuziasm de această plăcută datorie. Dar soarta a vrut, că cela, care avea să respundă la discursul nouului academic, să fiă toamă Emile Ollivier, primul ministru al împăratului Napoleon III, când s'a declarat răsboiu cu Prusia, una din cauzele cele mari ale calamităților Franției. De sigur, Emile Ollivier nu putea să împărtășească entuziasmul lui Henri Martin despre marele Thiers.

Așa s'a și întâmplat.

Comisiunea de cercetare a discursurilor nepărtănd decide pe Ollivier, de a scoate unele părți din discursul său și vădend că conciliarea e imposibilă, majoritatea academică a ridicat sarcina acestuia de a

Acest incident academic ocupă de cătăva timp întreaga presă europeană.

Părerea lui Ollivier despre purtarea lui Thiers, când cu declararea resboiu lui, interesând curiositatea multora, împărtășim cititorilor o parte din discursul său (nepronunțat), care cuprinde și bucuria cenzurată de academie.

Meritata d. Thiers, prin purtarea sa din 1870, de a fi numit cel mai francez dintre toți? Spre a justifica acest titlu fastuos, vă arăta prea sever către Camera din 1870.

Ei imputați, că a primit cu ultragie consiliile cei displăceau. Este o eroare. De parte de a se asocia cu strigătele unui mic grup, ea aproba următoarele cuvinte ale ministrului de justiție: «Cu căt un curenț al opiniei este mai unanim și mai violent, ca atâtă e o mărire de suflet, când el crede greșit, să incerc de a' l'opri.»

O reprezentă ca cuprinsă de amețea-lă. Înainte de a o califica astfel, ar fi fost echivalent de a ne aduce aminte de excitația, în care confratele noastre o ținea în suși de patru ani. De patru ani, el nu inceta de a se plângă de pierderea preponderanței noastre naționale, plângere cu atât mai contagioasă, cu căt era însoțită de exaltarea armatei franceze: «Nimic, zicea densus, nu este peste puterile sale.» La 30 iunie 1870, el repeta încă: «Suntem tari, suntem impuitori.» Nu se zice oră și când unu popor măndru, că este umilit și că posede o armată invincibilă, fără a-i insufla dorința pasionată de a ridica prestigiul său micșorat.

Credetă, că nenorocirile inevitabile, că prăpastia era consecința revoluției de la 15 iulie. Dar, d. Thiers nu credea așa; fiind că, chiar după eveniment, păstrând despărțirea noastră opinieea ce o exprimase mai nătăre, a declarat: «că dacă, la început, s-ar fi lucrat cu vigoare și cu prezentă de spirit, s-ar fi dat indărăt Prusiei, poate s-ar fi străpuns linia lor, și s-ar fi aruncat o enormă masă asupra Majenei și s-ar fi schimbat fața evenimentelor.» Avea dreptate. Nică o armată, de la lagărul din Boulogne, nu fusese așa de în stare să opereze minună, ca eroica și nenorocita noastră armată a Rinului. Ea a dovedit-o, în luptele sale de uriaș, că ar fi putut așa de lese să devină victori decisiv și după că nu mai era de salvat onoarea.

In imprejurările nu fără oare-care asemănare cu ale noastre, Demostenes zicea Ateneanilor: «Un orator să se scoale și să vă zică: E Diopit care cauzează toate nenorocirile voastre, e Charis, e Aristofonte, sau ori care altul i-ar plăcea să văl numească, voi începeți îndată să aplaudați și să strigați cu toții: O! adeverat vorbesce! — dar când un om sincer vă zice: O Atenieni! singurul pricinitor al nenorocirilor voastre este Filip, acest adeverat vă mănia și e că o săgeată ce vă rănește.» Intr-altă parte, de căt în această adunare, mi-a insușit această plângere a Ateneanului și așă lăsa să se audă un cuvânt public, care n-ar fi afirmația bunului drept al Prusiei. Dar ar fi prea lung de a explica aci cauzele și a urmări peripețiile acestor tragice evenimente. Drep-

care vine cu pasul său schiopătând dar sigur, va împrăștia beția pasiunei triunfătoare și va da fiecărui cea ce i se cuvine.

D. Thiers a bine meritat de la națiune, primind greaua sarcină de a libera teritoriul. Se vor discuta mijloacele la care a alegat; nici un judecător nu va refuza admirația acestei neobosită bătrâni, ziua și noaptea la muncă, trecând din consilu la tribună, pe cîmpul de bătăie, la conferință cu un inimic neamblanțit, usând ultimele resturi ale vieții sale, spre a smulge teritoriul nostru de la străin, capitala noastră din anarchie.

Dară, înainte de aceste zile, soarta ei oferise o mărire și mai înaltă*. La 9 August, la antășia scire a nenorocirilor atât de sdobitoare pe căt de neprevăzute, dacă ar fi ținut cuvântul, spus la 4 Septembrie în folosul năvălitelor în corpul legislativ, și ar fi zis: «Inimicul se apropie, nu diviziuni, nu lupte intestine, nu revoluție! Să facem toti sacrificiul sentimentelor noastre personale în fața pericolelor publice,» — prin forța lucrurilor, prin voința camerei și cu sentimentul general, ar fi devenit îndată domnul situării, când nimic nu era încă pierdut; ar fi salvat într'adevăr țara și ar fi predicated nenorocirile, ce putută numai să le impună. Cu tot patriotismul său d. Thiers nu și înțelese astfel datoria. Să găsît un om, care ne având nici autoritatea sa, nici luminile sale, printre simplă mișcare a înimii, să arătă mai prevăzător nobilul general Changarnier, inspirat de tradiția lui Carnot, el uită inchisoarea sa, lungul său exil, cariera sa sfărămată, și neputând să consilieze la tribună abnegarea ei aleargă la cartierul general, îmbrăcăsează pe împărat și se inchide la Metz, de să gărbovit de vîrstă, spre a lupta și suferi cu vecinii săi locotenenti!

Eată purtarea magnanimă, ce trebuie arătată admirării presentului; căci dacă, pe când atâtă avem de ertat unu altora, nimeni nu dă exemplul uitării generoase, ce vom deveni noi?

Astfel încheia Ollivier privirea său asupra acestei faze a vieții lui Thiers.

DIN CAMERILE DE REVISURĂ

Sesiunea extra-ordinară.

Sedința de la 31 Mai, curent.

Senatul. — Său ales membrii pentru privigherea operațiunilor finanțare, și anume: d. M. Atanasiu, pentru casa obligațiunilor rurale și domeniale; dd. Bibescu, Cornescu și Caramanliu, pentru casa de depuneră și de consemnații; dd. Bantaș, Săiceanu și Caramanliu, pentru revizuirea caselor publice.

Camera. — După ce se respinge demisiunea d-lui D. Leca de la vice-președinția, se procede la alegerea secretarilor, cărui sunt: dd. Plăineanu, Poroineanu, Gamulea, Carabatescu, I. Lătescu, Corlănescu, Cristoforeanu, D. Ghica.

—

*) Aceasta este pasiul cenzurat de Academie.

Sunt aleși cestori: dd. G. Goga, Nicoreșcu, Vîișoreanu, Serurie.

—

Comisiunea de petiții se compune din dd. Vergati, P. Ghica, Chenciu, Locusteanu, Villacrosse, Constantinescu și St. Rosetti.

—

Dd. Aurelianu, Căpreanu, Popescu, Conta, Lupașcu, Călinescu și Balănescu, formează comisiunea de indigenat.

—

In comisiunea comună sunt aleși: dd. Marghiloman, Robescu, Agariei, Cămpiniu, Procop-Dumitrescu, Teriachi și Schiler.

—

In fine, se formează, prin tragere la sorti, cele săptă sectiuni ale camerii.

ARENA ZIARELOR

* * Invocând din nou unirea tuturor partidelor pentru deslegarea cestiunii evreilor, «Românul» citează următorul pasaj din cuvintele rostite de P. S. S. mitropolitul primat în sed. Senatului de la 29 Mai.

Strâns unit și uitând orice vrăjă său deosebită de partidă, să dăm concursul nostru pentru rezolvarea acestei grave cestiuni de la care atârnă liniștea scumpă noastră patrie.

In a doua parte a revistei sale, bătrânu organ se ocupă de contra candidatura d-lui Manolache Costache la președinția Senatului.

In frica sa, «Românul» vedea în alegerea d-lui M. Costache — daca ea să fi făcut — vedea sugrăvarea demagogiei, căderea guvernului.

* * «Timpul» se ocupă cu multă amărăcine de chestia evreiască și constată, că pericolul e cumpălit de mare și radicalii cumplit de corupții.

Somează pe rodactorii de la «Monitorul Văcăreștilor» (alias «Românul») să dea pe față tot ce știe în privința urzirii unui complot contra guvernului în cestia evreiască.

Termenul de așteptare al «Timpului» este de 48 de căsuri.

«Dacă nu veți responde clar și fără incunjur, sunteți niște infami salumnatori.»

* * «Stranie sistemă de guvernare a radicali noștri!» zice «Pressa» respunzând provocărilor ce face «Românul» opoziției, ca să-și dea cuvântul ei în cestiuă israelită... ei tac ca morțenți, continuă organul centrului, și se adresează opoziției, cerându-i să vorbăscă...»

Opoziția va vorbi, la timp și la locul cuvenit, zice «Pressa», în Cameră și în Senat, și va spune guvernului să-și aducă aminte: cum la 1875 «Românul» pretindea, că România ingenuchiată s-a sacrificat în tresele primului ministru austro-ungar....

Fi-va astăzi alianța israelită, care prețide pe țara României?....

Serviciul Telegrafic al «României Lider»

de la 13 iunie — 9 ore dim.

Berlin, 12 iunie. — Eră seară să a dat o reprezentanță de gală la teatrul regal; cetatea a fost brillant iluminată.

ror amică ar fi; ce avere, ce poziție aș prezice eu acelei femei!

Dibaciul corupțător nu mai sfârșea și fiind că se făcuse tăziș, pentru că George nu mai vea Cora, care se temea să nu rămăne singură, lăsată brațul lui Victor Mazilier.

Mergea vorbind, pe strada Parisului, oprimu-ndu-se înaintea prăvăliilor, admirind stofele și bijuteriile.

Peste puțin se simți obosită și fu silită să se susțină întrăsuiri, oprită de însoțitorul său.

— Vă voi arăta coasta Inguivil, și zise el, și ceva foarte frumos. Veți vedea palate frumoase, unde locuiesc milionari, ce nu știu cum să și cheltuiască milioanele; vă pot prezenta la tot. Pentru a vă mulțumi, ce nu aș face oare. Sunteți așa de incantătoare! V'am iubit de când v-am văzut.

— Nu-mi vorbi așa, zise ea, să mă intorez la otel.

Dar el continua pe același ton și trăsura sua incet coasta Inguivil.

(Va urma).

Coresponzoriala provincială confirmă azi, că nu s'a acordat o amnistie generală, dar că prin numeroase decrete de la 11 iunie, sunt deja grăbită 600 de condamnați. In numerul acesta se află și mulți condamnați pentru crime de les-majestate. Se așteaptă decrete nuoi care vor înținde clementa împăratului încă peste vî'o 200 de criminale.

de la 13 iunie. — ameazi.

Cairo, 12 iunie. — D. Friso, nou consul general al Franței în Egipt, a înmănat Chedivului un protest, în numele guvernului său, contra decretelor de la 22 Aprilie; acest protest este aproape identic, cu cele deja înmăнатă de către Anglia, Germania și Austria.

Londra, 12 iunie. — Conform nouelor declarații a le guvernului englez, resboiu care se continuă contra Zulilor este curat defensiv.

Athina, 12 iunie. — Grecia a numit pe cel doi comisari, însărcinați cu reinceperea negocierilor cu Poarta pentru delimitarea nouelor granită.

Paris, 12 iunie. — Astăzi e sigur, că toate puterile au acceptat propunerile Rusiei, făcute în vederea fixării nouilor atribuiri ale comisiunii europene din Rumelia orientală, rolul său va fi de a veghe la aplicarea sinceră a statutului organic, pe care la elaborat și de a da în mod prealabil părerea sa asupra tuturor cestiunilor ce se țin de aci. Guvernatorul general al provinciei nu va juca chema, în nici un cas, trupele otomane pe teritoriul Rumeliei, fără consimțința comisiunii. Decisiunile comisiunii, luate cu majoritate absolută de voturi, vor avea un caracter obligatoriu pentru guvernator, dar acesta va avea toată libertatea, în alegerea funcționarilor și alegerea se va face pe responsabilitatea lui.

(Havaș)

BIBLIOGRAFIE

Lupta Evreilor din România pentru emanicare, de Dr. C. Lippe. (Prețul 50 bani). Iași. Tipografia Vagșal și Leinand.

Patrie și libertate (Poezi vechi și noi) de G. Cretianu. — Prețul 5 lei.

CURSUL BUCURESCI

MARE CASA DE SCHIMB

LA

„Bursa Bucuresci”

I. M. FERMO & F-ții BENZAL

No. 48, STRADA LIPSCANI No. 48.

Pe șîu de 1 iunie 1879 ora 12

OBLIGAȚIUNI	Cump. Vînd.
10% Oblig. rurale	102 1/4 108
" egale la sorti	97 1/2 argint
80% domeniale	104 1/2 105
" egale la sorti	99 1/2 argint
Dob. 10 fr. Obig. Casei pens. 300 lei	186 188
70% Serișuri funciare rurale	101 3/4 102 1/4
70% urbane	95 1/2 96
80% Impr. Municipali	103 103 1/2
" cu pr. Buc. (bil. 20 l.)	27 1/2 28
Renta Română	72 1/2 74
Achiziții „Dacia”	200 205
" „Romania”	70 75
Cupoane rurale exigitibile	1 1/2 arg.
" domeniale	1 1/2 sur
" serisuri	1 1/2 sur
Argint contrac sur	11 1/2 11 1/4
Bilete hypothecare contrac sur	11 1/2 10 1/2
Ruble hărție	2 44 1/2 2 45
Florinul	2 16 2 17
Loșe Ottomane	45 — 50 —

CURSUL DIN VIENĂ

12 iunie	12 iun. 11 iun.
Napoleonul	9 25 9 25
Ducatul	

